

Sygn. akt II AKa 34/20

1

2 WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2020 r.

4 Sąd Apelacyjny w Szczecinie II Wydział Karny w składzie:

5 Przewodniczący: SSA Stanisław Kucharczyk

6 Sędziowie: SA Andrzej Wiśniewski

7 SO del. do SA Robert Mąka (spr.)

8 Protokolant: st. sekr. sądowy Karolina Pajewska

9 przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w Białogardzie Rafała Bajora

10 po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2020 r. sprawy

11 E. M.

oskarżonego z art. 13 § 1 kk w związku z art. 148 § 1 kk w zbiegu z art. 157 § 2 kk przy zastosowaniu art. 11 § 2 kk w związku z art. 64 § 2 kk i inne

12 na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

13 od wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie

14 z dnia 2 grudnia 2019 r. sygn. akt II K 40/19

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. P. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych z VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów za postępowanie odwoławcze.

SSO (del.) Robert Mąka SSA Stanisław Kucharczyk SSA Andrzej Wiśniewski

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IIAKa 34/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku.	1		

Podać liczbę załączników:		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
wyrok Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 2 grudnia 2019r. w sprawie IIK 40/19		
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		

# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.2. Ocena dowodów			
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			

Lp.	Zarzut		
1.	<p>obraza przepisów postępowania mająca wpływ na treść wyroku:</p> <p>- art.4kpk, art.5§2kpk, art.7kpk przez orzeczenie z naruszeniem zasad obiektywizmu oraz dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, z pominięciem zasad prawidłowego rozumowania, w tym nierozważenie wszystkich okoliczności sprawy, w szczególności tych, które przemawiały na korzyść oskarżonego,</p> <p>- art.4kpk, art.7kpk przez dokonanie oceny dowodów w sposób dowolny, stronniczy, bez oparcia oceny na zasadach wiedzy i doświadczenia życiowego, w szczególności</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

przez błędną ocenę dowodu z opinii biegłego A. S. z dnia 27 maja 2018r., przez błędne uznanie, że istniało bezpośrednio zagrożenia dla życia pokrzywdzonego I. S. gdy z opinii wynika, że obrażenia nie zagrażały jego życiu gdyż były powierzchowne,

- art.424§1kpk przez niesporządzenie pisemnego uzasadnienia w sposób pozwalający na ustalenie procesu myślowego Sądu, w szczególności poprzez brak spójnego i logicznego wskazania na podstawie jakich dowodów ustalono, że oskarżony zadał cios I. S., uderzył w twarz B. W. i groził D. S.

Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo

zasadny albo niezasadny	
zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy został prawidłowo oceniony przez Sąd I instancji z zachowaniem reguł dowodzenia z art.7kpk, z zachowaniem zasady obiektywizmu, a treść rozstrzygnięcia i jego uzasadnienie wbrew stanowisku skarżącego jest jasna, odnosząc się do zarzutu obrazy art.424§1kpk stwierdzić należy, że jest on chybiony, ponieważ lektura uzasadnienia sporządzonego przez Sąd Okręgowy w Koszalinie świadczy o tym, że zostało ono sporządzone zgodnie z treścią w/w przepisu, Sąd wskazując poszczególne fakty, istotne dla	

rozstrzygnięcia
sprawy, przy
każdym z nich
wskazywał
dowody, na
których się
oparł, następnie
omówił te
dowody i
przedstawił ich
ocenę, wyjaśnił
również
podstawy
prawne
poszczególnych
rozstrzygnięć,

dowody
oceniono
zgodnie z zasadą
swobodnej
oceny dowodów
z art.7kpk,

zeznania
pokrzywdzonych,
prawidłowo
ocenione przez
Sąd I instancji
nie pozostawiają
żadnych
wątpliwości co
do sprawstwa
oskarżonego w
zakresie każdego
z trzech,
przypisanych
mu zaskarżonym
wyrokiem
czynów,

nie stanowi
naruszenia
reguły z art.7kpk
uznanie za
wiarygodne
zeznań
pokrzywdzonych
nawet jeżeli są
jedynym

źródłem wiedzy o danym fakcie, istotna jest prawidłowa analiza i przedstawiona przez Sąd I instancji ocena danego dowodu, i w tym zakresie brak jest podstaw do zasadnego formułowania zarzutu obrazy art.7kpk,

należy zwrócić uwagę, że swobodna ocena dowodów z art.7kpk nie oznacza, jakby chciał tego oskarżony, oceny zgodnej z jego linią obrony, mającą na celu uniknięcie przez niego odpowiedzialności karnej,

w przedmiotowej sprawie należy zauważyć, że E. M. przyznawał się do spowodowania obrażeń zarówno u I. S. jak i B. W. oraz do kierowania gróźb pod adresem D. S. w postępowaniu przygotowawczym a w

postępowaniu
przed Sądem
zanegował
popelnienie
przestępstwa na
szkodę D. S.,
potwierdził
natomiast, że
uderzył B.
W.((vide:
k.374-376) i jego
wyjaśnienia w tej
części są zgodne
z zeznaniami
B. W. z
postępowania
przygotowawczego
oraz z
zeznaniem I.
S., który o
zachowaniu
oskarżonego
dowiedział się
od konkubiny, a
uzyskana w toku
postępowania
opinia biegłego
lekarza
sądowego
dotycząca
obrażeń B. W.
i mechanizmu
ich powstania,
wskazywały bez
wątpliwości na
oskarżonego
jako sprawcę ich
powstania,

wobec
powyższego
należy uznać
za prawidłową
ocenę zeznań B.
W. dokonaną
przez Sąd I
instancji- B. W.
przed Sądem
zaprzeczyła
swoim

zeznaniom ze strachu przed oskarżonym, przedstawiając okoliczności, sprzeczne z wyjaśnieniami złożonymi przez oskarżonego przed Sądem, w których potwierdził uderzenie B. W.,

ocena zeznań pokrzywdzonej D. S. została przez Sąd I instancji dokonana zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów,

wbrew twierdzeniom apelacji, nie ma żadnych wątpliwości, że agresywny oskarżony, bezpośrednio po zaatakowaniu I. S. nożami, który przed nim uciekł na klatkę schodową, groził pozbawieniem życia D. S., która wyszła z mieszkania słysząc dobiegające z klatki schodowej hałasy,

pokrzywdzona nie miała żadnego interesu w

bezpodstawnym
pomówieniu
oskarżonego,

oskarżony w
postępowaniu
przygotowawczym
potwierdził
wypowiedzenie
grózb pod
adresem D. S.
podkreślając, że
nie zamierzał ich
spełnić,

powyższe
świadczy o tym,
że ocena zeznań
D. S. dokonana
przez Sąd I
instancji była
prawidłowa,

podobnie jak
ocena zeznań
pokrzywdzonego
I. S.- nie miał
on interesu w
bezpodstawnym
pomówieniu E.
M., nie był z
nim w konflikcie
co wzmacnia
wiarygodność
jego relacji,

pokrzywdzony
był kategoryczny
i konsekwentny
w swoich
zeznaniach co do
posłużenia się
przez
oskarżonego
dwoma nożami-
zdołał uniknąć
ciosu jednym z
nich ale drugim
nie,

dwa noże w
rękach E. M.
widziała E. D.,

przedstawiony
przez
pokrzywdzonego
mechanizm
powstania
stwierdzonego u
niego obrażenia
znalazł
potwierdzenie w
treści opinii
wydanej przez
biegłego lekarza
sądowego A. S.,

wobec
powyższego
podnoszony w
apelacji obrońcy
zarzut obraży
art.7kpk nie
zasługuje na
uwzględnienie,

nie doszło
również do
naruszenia
reguły z
art.5§2kpk,
ponieważ
zgromadzony w
sprawie materiał
dowodowy nie
pozostawiał
żadnych
wątpliwości co
do sprawstwa E.
M. w zakresie
wszystkich
przypisanych
mu w wyroku
Sądu
Okręgowego w
Koszalinie
przestępstw,

nie zasługuje na uwzględnienie zarzut odnoszący się do oceny treści opinii sporządzonej przez biegłego lekarza sądowego A. S., ponieważ biegły w sporządzonej przez siebie opinii nie tylko ocenił obrażenie ciała I. S. ale podkreślił, że sposób działania, miejsce w które uderzał sprawca, mógł spowodować dalej idący skutek- ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu,

dokonane przez Sąd ustalenia w tym zakresie opierały się na wiarygodnej opinii biegłego lekarza sądowego,

Sąd I instancji prawidłowo, w sposób logiczny wyjaśnił powody dla których w okolicznościach przedmiotowej sprawy oskarżony

działał z zamiarem wykraczającym poza skutek		
Wniosek		
<ul style="list-style-type: none"> • zmiana kwalifikacji prawnej czynu opisanego w punkcie 1 wyroku i zakwalifikowanie zarzucanego oskarżonemu czynu z art.157§2kk i orzeczenie kary w granicach zagrożenia wynikającego z art.157§2kk, • uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu w punkcie 2 wyroku, • uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu w punkcie 3 wyroku <p>ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi</p>	<ul style="list-style-type: none"> # zasadny # częściowo zasadny # niezasadny 	

Okręgowemu w Koszalinie do ponownego rozpoznania		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
zarzuty bezzasadne Sąd I instancji prawidłowo ocenił zgromadzony w sprawie materiał dowodowy kierując się zasadą swobodnej oceny dowodów wyrażonej w art.7kpk i dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych dotyczących czynów popełnionych przez E. M. w dniu 26 maja 2018r. i prawidłowo je ocenił pod kątem kwalifikacji prawnej obrońca formułując wniosek o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i		

przekazanie
sprawy do
ponownego
rozpoznania
Sądowi I
instancji nie
wskazała
przyczyn dla
których
domagała się
takiego
rozstrzygnięcia
Sądu
Odwoławczego,

zgodnie z treścią
art.437§2zd.2kpk
uchylenie
orzeczenia i
przekazanie
sprawy do
ponownego
rozpoznania
może nastąpić
wyłącznie w
przypadku
zaistnienia
jednej z
wymienionych w
tej regulacji
przesłanek a w
przedmiotowej
sprawie żadna
z nich nie
zaistniała,

obrońca nie
wskazała na
konieczność
przeprowadzenia
na nowo
przewodu w
całości, nie
wskazała
również żadnej z
przyczyn
uchylenia
orzeczenia
zawartych w
art.439§1kpk a z

uwagi na treść rozstrzygnięcia Sądu I instancji- art.454kpk nie ma zastosowania			
Lp.	Zarzut		
2.	<p>błąd w ustaleniach faktycznych mających wpływ na treść orzeczenia polegający na:</p> <ul style="list-style-type: none"> dowolnym przyjęciu, że oskarżony zadał pokrzywdzonemu cios nożem w sytuacji gdy z wyjaśnień oskarżonego wynika, że między nim a pokrzywdzonym doszło do szarpaniny w wyniku której przypadkowo pokrzywdzony wbił się na nóż trzymany przez oskarżonego w dłoń, dowolnym przyjęciu, że oskarżony w dniu 26 maja 2018r. w Ś. uderzył 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

dłonią w
twarz B.
W. i
spowodował
u niej
obrażenia
ciała w
postaci
obrzęku z
zasinieniem
biegnącym
od kącika
oka lewego
w kierunku
lewej skroni
oraz
zasinienie z
otarciem
naskórka
pomiędzy
lewym
okiem a
uchem
podczas gdy
z zeznań B.
W.
złożonych w
toku
postępowania
sądowego
jednoznacznie
wynika, że
oskarżony
nie uderzył
jej w twarz,
co nie
pozwala na
uznanie
sprawstwa
przypisanego
przestępstwa.

- dowolnym przyjęciu, że oskarżony w dniu 26 maja 2018r. w Ś. groził na klatce schodowej

przy ul.
(...), D. S.
pozbawieniem
życia,
podczas gdy
nie ma
bezpośrednich
dowodów
potwierdzających,
że
oskarżony
miał tego
dnia w
godzinach
wieczornych
styczność z
D. S.,

- błędnym
przyjęciu, że
oskarżony
dopuścił się
ciężkiego
uszczerbku
na zdrowiu
w postaci
choroby
realnie
zagrożającej
życiu
pokrzywdzonego
I. S.,
podczas gdy
w
rzeczywistości
powstały
skutek
należałoby
zakwalifikować
jako lekki
uszczerbek
na zdrowiu

Zwiąże o
powodach
uznania zarzutu
za zasadny,
częściowo

zasadny albo niezasadny	
<p>dokonane przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne są prawidłowe, oparte na właściwej ocenie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego,</p> <p>nie budzi wątpliwości ustalenie, że oskarżony zadał cios nożem I. S.,</p> <p>Sąd I instancji prawidłowo ocenił zeznania pokrzywdzonego w tym zakresie,</p> <p>okoliczność, że oskarżony przed Sądem zaprzeczył uderzeniu nożem, sugerując „nadzianie się” I. S. na nóż, który trzymał w ręku, nie jest wystarczająca do podniesienia skutecznego zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych, konieczne jest wykazanie, że rozumowanie Sądu I instancji było logicznie nieprawidłowe</p>	

bądź sprzeczne ze wskazaniami doświadczenia życiowego a obrońca takich uchybień w omawianym zakresie nie wykazała,

podobnie, jako niezasadny, należy ocenić zarzut błędu w ustaleniach faktycznych w zakresie popełnienia przez E. M. przestępstwa na szkodę B. W.,

Sąd I instancji dokonał prawidłowej oceny zeznań pokrzywdzonej i dokonując ustaleń oparł się na jej zeznaniach z postępowania przygotowawczego-
wskazują one jednoznacznie na oskarżonego jako sprawcę obrażeń stwierdzonych u B. W. a opinia biegłego lekarza sądowego potwierdza, że w takim mechanizmie te obrażenia mogły powstać,

stwierdzenie przez biegłego lekarza

sądowego, że obrażenia te mogły powstać również w innym mechanizmie nie świadczą o błędzie w ustaleniach faktycznych Sądu I instancji albowiem ustalenie to zostało oparte nie tylko na treści opinii ale i osobowych źródłach dowodowych nie pozostawiających wątpliwości co do tego, że E. M. uderzył w dniu 26 maja 2018r. B. W. płaską dłonią w twarz,

Sąd I instancji dokonał prawidłowej oceny zeznań D. S. wskazując w uzasadnieniu okoliczności przemawiające za ich wiarygodnością co do gróźb kierowanych przez oskarżonego pod jej adresem w dniu 26 maja 2018r., wobec czego nie może być mowy o błędzie w ustaleniach faktycznych w omawianym zakresie-

oskarżony
wypowiedział
pod jej adresem
groźby, był
wówczas bardzo
agresywny -
wybiegł z
mieszkania za
I. S., którego
zaatakował
nożami, i obawa
pokrzywdzonej
przed
spełnieniem
grózb była
uzasadniona
zwłaszcza, że D.
S. wiedziała, że
E. M. był karany
za zabójstwo,

zarzut błędu
w ustaleniach
faktycznych
polegający na
błędym
przyjęciu, że
oskarżony
dopuścił się
ciężkiego
uszczerbku na
zdrowiu w
postaci choroby
realnie
zagrożającej
życiu I. S.
również jest
bezzasadny,

po pierwsze
należy zwrócić
uwagę na fakt,
że Sąd I instancji
wbrew treści
tego zarzutu nie
przyjął
dokonania
przestępstwa
ciężkiego
uszczerbku na

zdrowiu
pokrzywdzonego
z
art.156§1pkt2kk
a formę
stadialną
usiłowania
popelnienia tego
przestępstwa o
czym świadczy
zarówno opis
jak i kwalifikacja
czynu
przypisanego
oskarżonemu w
punkcie 1
wyroku Sądu
Okręgowego w
Koszalinie z
dnia 2.12.2019r.,
w sprawie IIK
40/19,

z treści
uzasadnienia
apelacji wynika,
że obrażenia,
których doznał
I. S. sprzeciwiają
się przyjęciu, że
celem działania
sprawcy był
skutek w postaci
ciężkiego
uszczerbku na
zdrowiu w
postaci choroby
realnie
zagrożającej
życiu,

w tym miejscu
należy
podkreślić, że
o kwalifikacji
czynu decyduje
zamiar sprawcy
a nie charakter
spowodowanych
przez niego

obrażeń, i
zamiar ten może
wykraczać poza
skutek, jak w
przedmiotowej
sprawie
albowiem
materiał
dowodowy
zgromadzony w
toku
postępowania
uzasadniał
poczynione
przez Sąd I
instancji
ustalenie, że
E. M. atakując
klatkę piersiową
I. S. dwoma
nożami działał w
zamiarze
spowodowania
ciężkiego
uszczerbku na
zdrowiu w
postaci choroby
realnie
zagrożającej
życiu,

sposób działania
sprawcy, użyte
przez niego
narzędzia- noże,
miejsce
wyprowadzenia
ciosów- klatka
piersiowa, w
powiązaniu z
treścią opinii
biegłego lekarza
sądowego, który
zwrócił uwagę,
że gdyby cios
był bardziej
precyzyjny i nóż
wszedł głębiej
skutki byłyby o
wiele

poważniejsze- w postaci ciężkiego uszczerbku na zdrowiu z art.156§1pkt2kk, świadczą o zamiarze z jakim działał E. M., wykraczającym poza skutek w postaci obrażeń z art.157§2kk, i dlatego dokonane przez Sąd I instancji ustalenia faktyczne należy uznać za prawidłowe,

o tym, że Sąd I instancji obiektywnie ocenił zgromadzone w toku postępowania dowody świadczy fakt, że zmienił opis czynu i w konsekwencji kwalifikację czynu zarzucanego E. M. w zakresie czynu popełnionego na szkodę I. S. eliminując działanie oskarżonego w zamiarze pozbawienia życia pokrzywdzonego z art.13§1kk w zw. z art.148§1kk,

mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że podnoszony w apelacji obrońcy zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie z dnia 2.12.2019r., w sprawie IIK 40/19, mający wpływ na jego treść, stanowi jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu I instancji i nie mógł spowodować żądanej przez skarżącego zmiany w zakresie zamiaru z jakim działał E. M. w odniesieniu do przestępstwa przypisanego mu w punkcie 1. zaskarżonego wyroku oraz ustalenia, że nie popełnił on przestępstw na szkodę D. S. i B. W.

Wniosek

- zmiana kwalifikacji prawnej

zasadny

<p>czynu opisanego w punkcie 1 wyroku i zakwalifikowanie zarzucanego oskarżonemu czynu z art.157§2kk i orzeczenie kary w granicach zagrożenia wynikającego z art.157§2kk,</p> <ul style="list-style-type: none"> • uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu w punkcie 2 wyroku, • uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu w punkcie 3 wyroku <p>ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Koszalinie do ponownego rozpoznania</p>	<p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo</p>		

zasadny albo niezasadny.	
zarzuty bezzasadne	
Sąd I instancji prawidłowo ocenił zgromadzony w sprawie materiał dowodowy kierując się zasadą swobodnej oceny dowodów wyrażonej w art.7kpk i dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych dotyczących czynów popelnionych przez E. M. w dniu 26 maja 2018r. i prawidłowo je ocenił pod kątem kwalifikacji prawnej	
obrońca formułując wniosek o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji nie wskazała przyczyn dla których domagała się takiego	

rozstrzygnięcia
Sądu
Odwoławczego,

zgodnie z treścią
art.437§2zd.2kpk
uchylenie
orzeczenia i
przekazanie
sprawy do
ponownego
rozpoznania
może nastąpić
wyłącznie w
przypadku
zaistnienia
jednej z
wymienionych w
tej regulacji
przesłanek a w
przedmiotowej
sprawie żadna
z nich nie
zaistniała,

obrońca nie
wskazała na
konieczność
przeprowadzenia
na nowo
przewodu w
całości, nie
wskazała
również żadnej z
przyczyn
uchylenia
orzeczenia
zawartych w
art.439§1kpk a z
uwagi na treść
rozstrzygnięcia
Sądu I instancji-
art.454kpk nie
ma zastosowania

4.
OKOLICZNOŚCI
PODLEGAJĄCE

**UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

1.

Zwięźle o
powodach
uwzględnienia
okoliczności

5.

ZSTRZYGNIECIE

**SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

**0.15.1.
Utrzymanie w
mocy wyroku
sądu
pierwszej
instancji**

0.11.

Przedmiot
utrzymania w
mocy

**0.1 wyrok
Sądu
Okręgowego
w Koszalinie
z dnia
2.12.2019r., w
sprawie IIK
40/19 na
mocy którego
E. M. został
uznany
winnym
popętnienia
zarzucanych
mu czynów,
z ustaleniem
w odniesieniu
do pierwszego
z nich, że
usiłował**

**spowodować
u I. S. ciężki
uszczerbek na
zdrowiu w
postaci
choroby
realnie
zagrożającej
życiu, i
spowodował
naruszenie
czynności
narządów
ciała
pokrzywdzonego
na okres nie
dłuższy niż
7 dni, w
warunkach
powrotu do
przestępstwa
z art.64§2kk,
tj. czynu z
art.13§1kk w
zw. z
art.156§1kk w
zb. z
art.157§2kk
przy zast.
art.11§2kk w
zw. z
art.64§2kk, za
co na
podstawie
art.14§1kk w
zw. z
art.156§1pkt2kk
przy zast.
art.11§3kk w
zw. z
art.64§2kk
wymierzono
mu karę
9(dziewięciu)
lat
pozbawienia
wolności,**

w punkcie 2.
oskarżony został

skazany za czyn z art.190§1kk w zw. z art.64§1kk popełniony na szkodę D. S., na podstawie art.190§1kk na karę 10(dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

w punkcie 3. oskarżony został skazany za czyn z art.157§2kk w zw. z art.64§2kk popełniony na szkodę B. W., na podstawie art.157§2kk w zw. z art.64§2kk na karę 10(dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

w punkcie 4. wyroku orzeczono wobec E. M. karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 9(dziewięciu) lat pozbawienia wolności

Zwięźle o powodach utrzymania w mocy

zarzuty apelacji obrońcy oskarżonego były bezzasadne

i sformułowane w środku odwoławczym wnioski nie zasługiwały na uwzględnienie			
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
0.0.11.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo	# art. 437 § 2 k.p.k.	

	przewodu całości	w	
Zwiążle powodach uchylenia	o		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiążle powodach uchylenia umorzenia wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	o i ze		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiążle powodach uchylenia	o		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II.	o wynagrodzeniu na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. A. P. za obronę z urzędu oskarżonego E. M. w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie art.618§1pkt11kpk w zw. z §2pkt1i2, §4ust.1i3, §17ust.2pkt5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu	
III.	Sąd zwolnił oskarżonego E.	

	<p>M. od ponoszenia kosztów w postępowaniu odwoławczym na podstawie art.624§1kpk w zw. z art.17ust.1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o kosztach sądowych w sprawach karnych mając na uwadze jego trudną sytuację materialną</p>	
<p>7. PODPIS</p>		
<p>SSO(del) Robert Mąka SSA Stanisław Kucharczyk SSA Andrzej Wiśniewski</p>		

<p>0.11.3. Granice zaskarżenia</p>		
<p>Kolejny numer załącznika</p>	<p>1</p>	
<p>Podmiot wnoszący apelację</p>	<p>obrońca</p>	
<p>Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja</p>	<p>punkty 1, 2 i 3 zaskarżonego wyroku, w których oskarżony E. M. został uznany winnym przestępstw:</p> <ul style="list-style-type: none"> - z art.13§1kk w zw. z art.156§1pk2kk w zb. z art.157§2kk przy 	

	<p>zastosowaniu art.11§2kk w zw. z art.64§2kk,</p> <p>- z art.190§1kk w zw. z art.64§1kk,</p> <p>- z art.157§2kk w zw. z art.64§2kk</p>	
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej	

	orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	Zmiana